

spørgsmål, som har været grundigt behandlet i Folketingets Europaudvalg, og ministeren derfor burde have svarene på rede hånd.

Det gælder bl.a. spørgsmålet om, hvilke konsekvenser dette her får for de varer, der har den økologiske mærkning. Det er jo en problemstilling, som jeg i hvert fald i Folketingets Europaudvalg har rejst over for regeringen gang på gang, også i forbindelse med de direktiver, som var til behandling. Det kan ministeren ikke være uvidende om, og derfor ryster det mig faktisk en del, at ministeren ikke er i stand til at besvare så enkle spørgsmål som f.eks. – og så vil jeg stille det endnu en gang – om ministeren kan garantere, at der ikke kommer gensplejsede organismer i de varer, der er mærket med det danske økologiske ø-mærke.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Der bliver spurgt konkret fra hr. Jørn Jespersen om, hvornår man gik i gang med at overveje at lave mærkningsregler. Der ligger jo to ting i det. Dels drejer det sig om, på hvilket tidspunkt man kunne forvente, at forordningen blev godkendt, og dels skal det også ses i lyset af den forligsprocedure, der har været.

Jeg mener som hr. Albrechtsen, at det, vi fik, ikke var godt nok. Vi fik langt mere, end vi havde håbet på. Jeg synes, det er et tilfredsstillende resultat, der er opnået i forligsproceduren.

Da så bønnen var blevet godkendt sundhedspolitisk og man vidste, at den var identisk med en bønne, der ikke var genmodificeret – for det er jo det, man har brugt sin tid på derude – gik man i gang med at overveje, på hvilken måde man kunne mærke i den overgangsperiode, der er tale om. Det satte jeg i gang i lyset af den dagsorden, som Folketinget har vedtaget, og det har jeg forelagt et stykke papir om i Sundhedsudvalget i sidste uge, og det er stadig væk det stykke papir, der arbejdes med.

Endelig vil jeg sige, at når man ikke vidste, hvornår forordningen kom, så har der jo heller ikke været nogen grund til, når man ikke vidste, hvad vej det gik, at udforme en bekendtgørelse, som kom til at ligge meget langt væk fra det resultat, man kunne forvente. Det var der jo ingen grund til.

Og så bliver hr. Albrechtsen ved med sit ø-mærke. Jeg prøvede at svare på det med ø-mærket, så det har ikke noget at gøre med eventuelt manglende vilje til at svare. Jeg har én gang sagt, at de mærkningsregler, der er gæl-

dende, vil blive suppleret med novel food-mærkningsregler. Derfor vil det være sådan, at er der i det ø-mærkede det samme som i det andet, skal det selvfølgelig mærkes. Det er der ingen tvivl om.

Og med hensyn til, hvorvidt man kan garantere, har jeg jo før nævnt, at de handelsdokumenter, som følger med leverancen – f.eks. hvis den nu går til oliemøllen – klart oplyser om det over for modtageren, og så har vi den kontrolinstans, som Levnedsmiddelkontrollen er. Hvordan følger man så linjen bagud? Ja, det gør man ved at se disse handelsdokumenter.

Jørn Jespersen (SF):

Ministeren svarer stadig væk ikke på spørgsmålet om datoen, men det er heller ikke så nødvendigt, for jeg kender den godt selv.

Sagen er – hvad ministeren i hvert fald ikke afkræfter – at man først gik i gang med at overveje, hvordan mærkningsreglerne kunne laves, efter at godkendelsen til Monsanto var givet. Sådan forholder det sig.

Jeg må konstatere, at det er ualmindelig dårlig administration fra sundhedsministerens side, at man ikke er gået i gang med de overvejelser, når man ved, hvilke problemer det giver.

Men jeg kan nu høre på ministeren, hvorfor man ikke har gjort det. Det er, siger ministeren, fordi man ventede på forordningen fra EU. Man har altså bevidst undladt at gøre sig selvstændige tanker i Sundhedsministeriet, fordi man håbede på, at der kom nogle EU-regler, der så at sige ville klare det hele, og som man så blot kunne henvise til. Det synes jeg er ret bekymrende, at man i et dansk ministerium i den grad ligger under for en proces, der foregår i EU, at man slet ikke gør sig selvstændige tanker, når man ved, at der er et meget væsentligt problem undervejs.

Jeg synes også, at det signalerer, at ministerens forhandlingsindsats i EU er under al kritik, for hvis man nu havde nogle selvstændige, færdige danske løsninger, som man under forhandlingerne kunne henvise til og sige, at sådan har vi gjort, og det synes vi er godt, så tror jeg, man stod stærkere, end når man tager derned og siger: Vil I ikke godt skynde jer at blive færdige, fordi vi kan ikke finde ud af det selv.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Sådan har vi gjort, og dér kan I bare se, hvordan man skal gøre. Hvad skulle det have været for